

føre Bøger, og der kan være enkelte faa- kaldte Entreprenører, som drive saa store Forretninger, at de burde holde Bøger, men man maa tage det som Noget, der næppe kan undgaas, at disse almindelige Regler undertiden i et eller andet Tilfælde, hvor de skulle anvendes paa det Specielle, ikke egentlig komme til at passe. Man maa søge at indrette dem paa, at de rumme Hovedmassen af Tilfældene, og finde sig i, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor de ikke flaa til. Iøvrigt skal jeg ikke opholde mig nærmere ved de Detailler, som have været bragte paa Bane navnlig med Hen- syn til § 3, idet jeg gaar ud fra, at det ikke hører hjemme under denne 1ste Behandling.

Rüttichau: Det er kun en lille Be- mærkning, jeg vil tillade mig at gjøre, idet jeg i Modsatning til den første ærede Taler (Halkier) mener, at det netop er et Gode, at der er optaget saa Meget, som der er optaget i § 3 i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil iøvrigt kun tillade mig at stille det Spørgs- maal til den høitærede Justitsminister, om der fornuftigvis efter fremkomne Ændrings- forslag kunde være Tale om her under disse Bestemmelser i § 3 at inddrage noget Mere, fornemlig om det Depositum, som ofte af Godtroende bliver indleveret paa mangfol- dige Handelskontorer og andre Institutioner, vil kunne falde ind under dette Lovforslag. Det sker jo ofte, at der bliver deponeret Sparekassébøger eller Papirer, der ere be- stemte til videre Omsetning, uden at der, saadan som man jo ser i det daglige Liv, derfor begjæres noget Modtagelsesbevis eller nogenjombekft Recipisfe. Derfor mener jeg, at man her passende kunde indføre en Be- stemmelse, der kunde give en Betryggelse der- ved, at det blev gjort til Pligt i de daglige Bøger, enten i Kassebogen eller i en af de øvrige Bøger, at indføre et fuldstændig be- tryggende Notat om, hvad der saaledes var blevet indleveret ofte til Chefen i Forret- ningen, men ofte ogsaa til meget underordnede Personer. Hvis jeg har set rigtig paa Tin- gen, mener jeg, at der derved vilde vindes en Betryggelse for disse Personers Vedkom- mende, der jo handle i god Tro, men hvis Tillid altfor ofte bliver misbrugt.

Justitsministeren (Melleman): Jeg ser ikke, at der kan være Noget til Hin- der for, at der foretages en saadan Æn- dring, men paa den anden Side antager jeg rigtignok, at det maa følge af Reglerne om Bogsøringen i dens Helhed, at der enten i Hovedbogen eller i alt Fald i Kassebogen maa gjøres en Bemærkning om et saadant

Beløbs Indkomst, der blot er at anse som et Depositum. Smidlertid kan jeg ikke se, at der kan være Noget i Veien for, at noget Saadant for Tydelighedens Skyld udtales udtrykkeligt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til an- den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Sansen (Svendborg Amts 2den Valg- kreds): Jeg tillader mig at foreslaa dette Lov- forslag henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Handelsregistre, Firma og Profura.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøiet Ligning til Aalborg Amts Skole- fond.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 93.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Engen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til an- den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Be- handling indkaldtes til førstkommande Fredag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Kirke- og Under- visningsministeren af Folkethings- manden for Odense Amts 4de Valg- kreds (Henning Jensen) angaaende Regtelse af Anerkjendelse af Pastor Bræcker som Valgmenighedspræst.

Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 1089,